

जागरिता, [ऋ] चि, (जागर्त्तिति । जाग्र + लृच् ।) जागरणशीलः । इत्यमरः । ३ । १ । ३२ ॥
जागरी, [न्] चि, (जागरो जागरणस्यस्येति । जाग्र + “अत इतिठनी ।” ५ । २ । ११५ । इति इतिः ।) जागरुकः । इति हेमचन्द्रः । ३ । १ । ०७ ॥
जागरुकः, चि, (जागर्त्तिति । जाग्र + “जागरुकः ।” ३ । २ । १६५ । इति जकः ।) जागरणशीलः । जागरणकर्ता । तत्पर्यायः । जागरिता २ । इत्यमरः । ३ । १ । ३२ ॥ जागरी ३ । इति हेमचन्द्रः । ३ । १ । ०७ ॥ (यथा, रघुः । १० । २४ । “अजस्य गृह्णतो जन्म निरीहस्य हतद्विषः । स्वपतो जागरुकस्य याथायथं वेद कस्तव ।” कर्त्तव्यपालनादथ अप्रमत्तः । यथा, रघुः । १४ । ८५ ।

“निश्चयं प्रोक्तं स्वयमेव धीमान् वणाश्रमावेक्षणजागरुकः ॥”)

जागर्त्तः, स्त्री, (जाग्र + भावे क्तिन् ।) जागरणम् । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥
जागर्था, स्त्री, (जाग्र + “जागर्त्तकारो वा ।” ३ । ३ । १०१ । इत्यस्य वार्तिकीत्या यक् । “जाग्रोऽविचीति ।” ७ । ३ । ८५ । इति गुणः ।) जागरणम् । इत्यमरः । ३ । १ । ११६ ॥
जागुडं, स्त्री, (जागुडं तदाख्यया प्रसिद्धे देशे भवमित्यम् ।) कुङ्कुमम् । इति त्रिकाण्डशेषः । (देशविशेषः । यथा, भाष्ये । २० । ३ । “अभिचैदमगाद्रथोऽपि श्रौरे- रवनिं जागुडकुङ्कुमाभिताम्यैः ॥” जागुडोऽभिजनोऽख्येत् । तद्देशवासिनि, चि, । यथा, महाभारते । ३ । ५१ । २४ । “जागुडान् रामटान् सुखान् स्त्रीराध्यानथ- तङ्गान् ॥”)

जाग्र, च लु जागरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अर्दा-पर-अर्क-सेट् ।) च, जाग्रति । लु, जागर्त्तति । दिशो निरीक्षमाणस्य नास्ति जागरतो भयमिति पचादित्वादिनि जाग्र इवाचरतीति कौ श्रुन्तम् । इति दुर्गादासः ॥

जाग्रविः, पुं, (जागर्त्ति साक्षिरूपतयेति । जाग्र + “जृष्टुस्तुजाग्रभ्यः क्तिन् ।” उणां । ४ । ५४ । इति क्तिन् ।) अग्निः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १६५ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ५ । ११ । ११ । “अजस्य गोपा अजनिष्ट जाग्रविभिः ॥” जागर्त्ति प्रजानां शुभाशुभकार्येदर्शकार्थमिति । वृषतिः । इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)

जाग्रत्, चि, (जागर्त्तिति । जाग्र + श्रद्ध ।) जागरणविशेषः । यथा,—
“गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाजूटाजग्रात्प्रशि- स्तुञ्जत्तुङ्गतिभौतिसम्भृतचमत्कारस्मरत्- सन्नमा ॥” इति काव्यचन्द्रिका ॥

(जागरणम् । यथा, मनौ । १ । ५७ ।

“एवं स जाग्रत्सुप्राम्याभिर्दं सर्वं चराचरम् । सङ्गीवयति चाजसं प्रमापयति चावयः ॥”)

जाग्रिया, स्त्री, (जाग्र + “जागर्त्तकारो वा ।” इति पञ्चे श्रुस्तो रिडादेशः ।) जागरणम् । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

जाघनी, स्त्री, (जघनस्य समीपम् । जघन + श्रैषिकोऽण् । ततः स्त्रियां ङीप् ।) ऊरुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मनुः । १० । १०८ । “सुघातं चान्तुमभ्यागाद्विश्वामित्रः श्वजाघनीम् च खालहस्तादादाय धर्माधर्मविचक्षणः ॥” विश्वामित्रस्य जाघनीहरणकथा महाभारते श्रान्तिपर्वणि १४१ अध्याये द्रष्टव्या ॥)

जाङ्गलं, स्त्री, (जाङ्गलेषु स्थलजपशुविशेषेषु भवम् । जाङ्गल + अण् ।) मांसम् । इति हेमचन्द्रः ॥

जाङ्गलः, पुं, (जङ्गले भवः । जङ्गल + अण् ।) कपिजलपक्षी । इति मेदिनी । ले, ६५ ॥ निम्बारिदेशः । इति शब्दरत्नावली ॥ (अस्य लक्षणं यथा,—

“खल्वोदककणो यस्य प्रवातः प्रचुरातपः ।

स ज्ञेयो जाङ्गलो देशः बहुधाभ्यादिसंयुतः ॥”)

भावप्रकाशमतेऽस्य लक्षणं यथा,—

“आकाशशुभ उच्च स्वल्पानीयपादपः ।

शमीकरीरविल्वार्कपीलुकर्कसुकुलः ॥

हरिण्यैश्चैष्यतगोकर्णखरसुकुलः ।

सुखाट्टफलवान् देशो वातलो जाङ्गलः स्तुतः ॥”

(“खरपक्षविशालाः पर्वताः कण्टकीर्णाः

दिशि दिशि ऋगदृष्ट्या भूरुहाः श्रौण्यपर्णाः ।

अतिखररविरश्मिः पांशुश्च शुक्लभूमिः

सरसरसविहीनः कूपकाम्भः प्रकर्षः ॥

तदनुविरसस्याद्वाख्यो गोमसुख्यः

प्रभवति रसमांसं रूक्षभावश्च सम्यक् ।

पुनरपि हिमवाहं शालिश्रयं न चेच्छु- भवति रधिरपिचं कौपमाशु ह्युपैति ॥”

इति च ह्यारीते प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥

तस्य गुणाः । वातपित्तकारित्वम् । उष्णत्वम् ।

रूक्षत्वम् । तद्देशीयजलगुणः । अन्नपदेशात्

विपरीतत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ रूक्षत्वम् ।

लवणत्वम् । लघुत्वम् । तनुत्वम् । पथ्यत्वम् ।

वह्निकफबहुविकारकारित्वम् । इति भाव- प्रकाशः ॥ जङ्गलदेशीयत्वम् ॥

जाङ्गलः, चि, स्थलजपशुविशेषः । यथा,—

“हरिण्यैश्चकुरङ्गव्येषतन्वङ्गुशम्भराः ।

राजीवोऽपि च सुखी चेत्वाद्या जाङ्गलसंज्ञकाः ॥

हरिण्यस्ताम्बवर्णः स्यादेशः क्रम्यः प्रकीर्त्तितः ।

कुरङ्ग ईषत्ताम्बः स्याद्हरिणाकृतिको महान् ॥

ऋषो नीलाकृको लोके स रोरु इति कौर्त्तितः ।

एषतन्वन्निन्दः स्याद्हरिणात् किञ्चिदल्पकः ॥

न्यङ्कुर्वन्हुविषाणोऽथ शम्भरो गवयो महान् ।

राजीवस्तु ऋगो ज्ञेयो राजीभिः परितो वृतः ॥

यो ऋगः शङ्कहीनः स्यात् स सुखौति निगद्यते ॥”

तस्य मांसस्य गुणाः । मधुरत्वम् । रूक्षत्वम् ।

कषायत्वम् । लघुत्वम् । वल्यत्वम् । ट्ण्डलत्वम् ।

ठण्डलत्वम् । दीपनत्वम् । दोषहरत्वम् । ऋकल- पिम्बिनलमग्नद्वारहितवाधिर्याचिच्छर्दिप्रमेह

सुखजरोगङ्गीपदगलगण्डवायुनाशिलश्च । इति भावप्रकाशः ॥ शीतत्वम् । मनुष्यहितत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ * ॥

जाङ्गलिः, पुं, (जाङ्गलो जङ्गलभवः सर्पादिर्याङ्ग- तयास्यस्येति । जाङ्गल + बहुलवचनात् इण् ।) बालयाही । इति शब्दरत्नावली ॥

जाङ्गली, स्त्री, (जङ्गले भवा । जङ्गल + अण् । ततो ङीप् ।) शूकश्रीम्बी । इति । मेदिनी । ले, ६५ ॥ (यथास्याः पर्यायाः ।

“नपिकच्छुरात्मगुभा वृष्या प्रोक्ता च मर्कटी ।

अजरा कक्षुरा यद्वा दुव्यर्शा प्राट्वाययणी ॥

जाङ्गली शूकश्रीम्बी च सैव प्रोक्ता महर्षिभिः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

जाङ्गलं, स्त्री, (जङ्गलमेव । स्वार्थे अण् ।) विषम् । जानिनीफलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

जाङ्गलिः, पुं, (जङ्गलं विषं खवर्त्तयित्वा विद्यते- २स्येति । जङ्गल + बाङ्गलकान् इण् ।) विष- वेदाः । इति शब्दरत्नावली ॥ सापुङ्गे इति भाषा ॥

जाङ्गलिकः, पुं, (जाङ्गलो विषप्रधानः सर्पादि- र्याङ्गतयास्यस्येति । जाङ्गल + टन् ।) बाल- ग्राही । इत्यमरः । १ । ८ । ११ ॥

जाङ्गली, स्त्री, (जङ्गलस्य इयम् । “तस्येदम् ।” ४ । ३ । १२० । इत्यण् । ततो ङीप् ।) विष- विद्या । इति हेमचन्द्रः ॥

जाङ्गिकः, पुं, (जङ्गाभिश्चरतीति । जङ्गा + “पर्यादिभ्यश्चु ।” ४ । ४ । १० । इति टन् । यद्वा, जङ्गाभिर्जीवतीति । “वेतनादिभ्यो जीवति ॥”

४ । ४ । १२ । इति टन् ।) उद्गः । श्रीकारी- ट्ठः । इति राजनिर्घण्टः ॥ जङ्गाजीवी । धावकादिः । तत्पर्यायः । जङ्गाकरिकः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ७३ ॥ (प्रशस्तजङ्गाविधिः, चि । यथा, भोजराजकृततुक्तिकल्पतरौ ।

“जाङ्गलस्या जाङ्गिकाश्च श्वानस्ते राजसा

मताः ॥”)

जाञ्जल्यमानः, चि, (शृशं ज्वलतीति । ज्वल + यङ् + शानच् ।) देदीप्यमानः । यथा, चण्डी । “जाञ्जल्यमानं तेजोमी रविनिम्बमिवाम्भरात् ॥”

जाटलिः, पुं स्त्री, (जाटं सङ्घातं लातीति । ला + बाङ्गलकान् किः ।) वृचविशेषः । इति लिङ्गादिसंज्ञे अमरः ॥

जाद्यं, स्त्री, (जङ्गलं भावः । जङ्ग + अण् ।) जङ्गता । तत्पर्यायः । स्तम्भः २ । (यथा, पञ्चदशरी । ६ । ६६ ।

“विना जाद्याभुर्भूतिं न कथाश्चिदुपपद्यते ॥”)

मौख्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥

जाद्यारिः, पुं, (जाद्यस्य अरिः शत्रुः । भक्षणेन जाद्यदोषनिराकरणत् तथालम् ।) जम्बीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जातं, स्त्री, (जन + कर्त्तरि क्तः ।) अक्तम् । समूहः । (यथा, भट्टिः । ३ । ३३ ।

“अन्याहुतिं हावयितुं सविप्रा- सिचीयन्तीऽध्वरपात्रजातम् ॥”)